

לכל ילדינו היקרים באשר הם
אנחנו מאחלים הנאה והצלחה
בלימודים.
שתהיה לכם שנה נהדרת!!!

מאחלים באהבה; בית כפר הנשיא

גיליון מס' 2583 כ"ט באב תשע"ט * 30 באוגוסט 2019

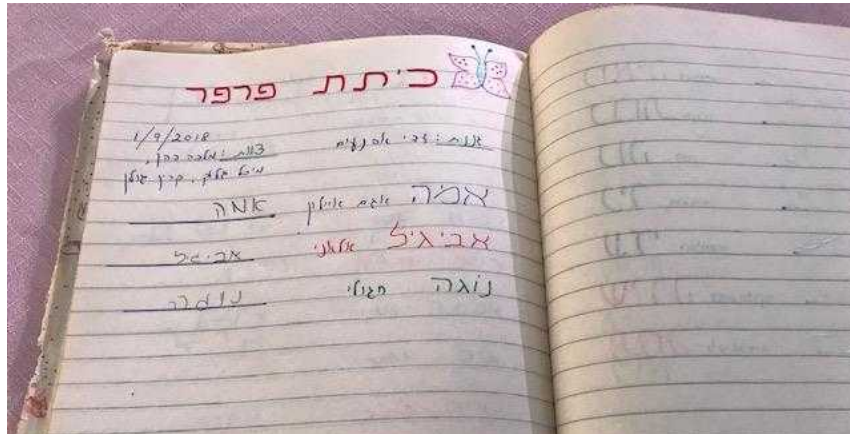
כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

טכס החתימות כיתת פרפר

שנה באיחור; והנה אנחנו כבר בכיתה ב'

בין ירדן לטובא - 3

"אין לנו זכות בכלל להתלונן / הכל "טפו" "חמסה" ו"ברוך השם" / כי החיים שלנו תותים"

משהו כללי – בשיחה שהתקיימה ב"מפגש" ועניינה העיקרי היה ההצעה להעביר את ה"מפגש" ל"לב-הקיבוץ", הבטחתי – בין היתר – לנסות לעדכן יותר ב"דברי הכפר" – אז כדי לעמוד בהבטחה, צריך להתחיל – לא...?

בעניין העברת ה"מפגש" – המחשבה נבעה מתוך ההבנה כי מבני החינוך צריכים לשמש את החינוך, ומבני המגורים צריכים לשמש למגורים, מבני הציבור צריכים לשמש לפעילות ציבורית, ומבני התעסוקה צריכים לשמש לתעסוקה – לכן התחלנו לעסוק בעניין ולתכנן את התכנונים בהתאם לרעיון המרכזי הזה.

בנוסף – היה נראה כמשהו מאוד נכון וממלא מבחינה חברתית, לעשות מרכז כזה גדול של פעילויות חברתיות לכל הגילאים, שתחזק ותקרב בין כלל הסטטוסים הנמצאים בכפר הנשיא ותייצר מרכז חברתי עשיר ותוסס.

אבל דברים כאלו לא עושים בכוח אלא בהסכמה והבנה שזה נכון לכולם – כשהתחילה ההתנגדות, ניסינו לשכנע שזה נכון – אבל ברגע שהבנו שזו התנגדות משמעותית, ברור שאין שום טעם לעשות את המהלך באופן שרירותי וחד צדדי, זה לא יכול להצליח ככה, ומראש מאוד רצינו שזה יצליח, אחרת זה לא שווה.....

כך שכרגע העניין ירד מסדר היום, עד הודעה חדשה. אם זה יבשיל בעתיד ויהיה שוב רלוונטי, יתקיים שיח משתף שיבדוק ויבנה את הדבר על כל ההיבטים שלו.

בעניין הקליטה והצמיחה הדמוגרפית - היצגנו את הטיוטה של הצעת ההחלטה לוועד ההנהלה, התקיים דיון ושלחו אותנו לעשות קצת שיעורי בית – עשינו – והמסמך המתקין מוכן להצגה בהנהלה, כנראה יוצג בישיבה הבאה. אם וכאשר יעבור את המסננת הזו, הוא יוצג לציבור לדיון וקבלת החלטות - תהליכי הקליטה יתחדשו לאחר שההצעה תאושר בקלפי.

בעניין החינוך – צר לי אבל לא איש בשורות אני בעניין הזה, ממש לא מצליח לגבש את הצוותים לתלתונים כדי להתחיל את השנה, ועד שלא יהיו צוותים – לא נוכל להתחיל.

אז נכון שהייתה לנו שנה טובה, והיה לנו קיץ מאוד מוצלח, אבל כרגע אנחנו מנסים לגבש את הצוותים להמשך, עד עכשיו ללא הצלחה. אשמח לכל עזרה בגיוס מדריכים/ות לצוותים אלו, אבל שיהיה יציב – לא לחודש או חודשיים.

בעניין הבריאות והרווחה – כאמור איילת לא מעוניינת להמשיך עם המשימה הזו, פרסמנו "קול קורא" וכרגע יש שתי מועמדות מצוינות. מאמין שבמהלך השבוע הבא נקיים מפגש עם שתיהן ונחליט מי יותר מתאימה לנו לעת הזו.

בעניין הגינון – מתפתחת לנו בעיה של שיחים שנמצאים בשטחים פרטיים וגולשים למדרכות הציבוריות, עד כדי הפרעה למעבר. גיא והצוות מוכנים לעשות את העבודה, אבל בגלל שאלו שיחים פרטיים, נדרש תשלום של בעלי השטח.

בימים הקרובים יצאו מכתבים אישיים מגיא למי שצריך כדי להסביר את הדרכים שיש לטיפול בנושא – אנא שתפו פעולה והשיבו לגיא על מכתבו.

עד כאן להיום שיהיה לכולנו קיץ נעים, תיזהרו מנחשים ושתנו המון מים

בברכה – גל סער

על דא ועל הא / מענט: תמר וולפין

מכתב אל נער האופניים

לאלי עמיר שלום,

קניתי עד כה את "נער האופניים" שלוש פעמים. בפעם הראשונה כמתנת יום הולדת לכלתי, בפעם השנייה עבור עצמי, ובפעם השלישית למחותנת שלי, ואני ממשיכה להמליץ עליו בחום לכל מי שמוכן לשמוע. בין השאר הכנסתי אותו לתכנית ההוראה שלי בשלושה מקומות בהם אני מלמדת ספרות עברית לבני "גיל הזהב" או "הגיל השלישי, או הרביעי".

לפני ארבע שנים הבאתי לכתות שלי את "תרנגול כפרות" והפעם החלטתי לחזור אליו, לקרוא כמה פרקים ממנו, ואז לעבור אל "נער האופניים". תרנגול כפרות הדהד אצל הכתות שלי, שכל הסטודנטים הם חברי קיבוצים, כולל מקיבוצי הקבוץ הארצי, וחלקם הגיעו לקיבוצם כנערים. היכולת שלך להביא את התמונה הכוללת, על כל האמונות, המצוקות והאיפיונים של הגורמים השונים בפסיפס השלם (חוץ מה"אזורים" שנשארו גוש אחד, כמעט, לאורך כל הספר), יכולת זאת עושה את הספר למיוחד כל כך.

תרנגול כפרות, כאמור הדהד אצל תלמידי הרבים. "נער האופניים" מהדהד קודם כל אצלי, וזה המקום להציג את עצמי:

עד שעברתי לגליל, חייתי בירושלים. שמי היה תמר בילסקי. בימים ההם הייתי "הבת של בילסקי (נחום)" שהיה מזכיר האיגוד המקצועי ומקורב ל"גדולים" – דהיינו משה ברעם... היום יש כאלה שמזהים אותי כ"אחות של" זאביק בילסקי. אבל היום אני הכי גאה כששואלים אותי: "את האמא של?".

שנים לא מעטות הייתי גם אני עצמי. ניהלתי את מחלקת החינוך של התק"ם במשך כמה שנים, הייתי מורה ומנהלת של בית הספר התיכון "עמק החולה" המשויך למינהל לחינוך התיישבותי, שבזמני כבר כלל את מוסדות עליית הנוער שאתה, בשעתך, ניהלת וקידמת מאד.

עד כאן על "מי אני", ומכאן ההדהודים לספר:

מכיוון שאני ילידת 1942, נעורי עברו עלי בירושלים שאתה מתאר ביד אמן. כל הרחובות וקרנות הרחוב. בתי הקפה, שהכרתי רק מבחוץ, מסעדות טרבלוס וטעמי (לא ללעוס רק לבלוע כי צריך למהר לאכול ולפנות את השולחן ללקוחות הבאים). את המקום בו גרת (6 שנים למדתי בבית החינוך ע"ש חיים ארלוזורוב ומשם הגעתי לכל הסביבה). היינו עומדים מחוץ למשכן הכנסת, הוא בית פרומין ליד "הבור של הכנסת" וראינו את בן גוריון ואת השרים. כל מקום שתיארת, זכרתי.

בכתות יא ויב למדתי בגימנסיה העברית, ואני זוכרת היטב את מדרגות הגימנסיה ואת הצריף של יצחק בן צבי, לשם היינו רצים בכל פעם שהיה טכס של הגשת כתב אמנה ותזמורת צהל נגנה. משרד ראש הממשלה היה בפינה, אבל ממש לא בתחום שלי...

אחר כך למדתי בסמינר בית הכרם ולימדתי, בהתנדבות, בבית ספר ערב לילדי עובדים. אינני זוכרת מי היה המנהל, אבל הוא לא היה זמרן, לא דודו ולא איתי. בית הספר בו לימדתי שכן לא הרחק מבית טיכו. נתתי את נשמתי ואת כל חוסר ניסיוני לנערים שהערצתי את נחישותם ואת רצונם ללמוד על אף הקשיים העצומים.

בין השאר, כחברה מסורה של "התנועה המאוחדת", הדרכתי בקטמונים, והקמתי שם סניף של "קן דרום"....

אילו רק את ירושלים הבאת אלי כך, מתנה עטופה בצלופן וסרט – דייני, אבל בספר יש כל כך הרבה יותר מזה: סיפור אהבה (ואהבים), מצוקות העולים, ופערים שלפעמים היו בלתי נסבלים בין אלה שאין להם לבין אלה שיש. (בזכרוני, אנחנו היינו עניים, היו תקופות, ולא רק במצור, שסבלתי מתת תזונה) אבל היו גם עניים יותר, הרבה יותר, ואתה נותן להם ביטוי נאמן, במבט בוגר, מפוכח ומכיל שלך על אירועי התקופה והאנשים שחיו באותה התקופה. זעקת העוול שגרמו אלה שיכלו לעזור, אבל התעלמו, לא רק מחוסר יכולת להיענות לכל הצרכים, פעמים רבות מתוך קוצר שכלם ורגישותם, פעמים לא מעטות מתוך ניצול השררה ורשעות לשמה. נתת ביטוי להשפלה של אלה שהגיעו ממקום של רווחה, כבוד, ותחושה שניתן להגיע

לאוקספורד, אך הגיעו אל הבוץ של המעברה או המושב, אל תחתית הסולם החברתי, ולא משנה שאי אפשר היה להמשיך בחיים "שם".

אגב, הכאב הזה מצוי גם בתיאורים של עמוס עוז ב"סיפור על אהבה וחושך", ובתיאור ההומוריסטי החמצמץ של מאיר שלו על מלחמתה של סבתו בבוץ ובאבק של נהלל. עמוס עוז מדבר גם בהרצאותיו על חויית המהגרים של הדור של הורינו, שהתקשו להתערות בארץ החדשה, אשכנזים כספרדים.

את כל הניואנסים האלה ארצה להעביר אל הסטודנטים שלי ב"עמותת ותיקי הגליל" במכללת תל-חי, בקיבוץ עמיעד, ובקיבוצי, כפר הנשיא.

ולסיום – הערה קטנטנה ושאלה גדולה:

חנות הנעליים בה קנית את נעליך לא נקראה פיין את ביין, אלא פריימן את ביין... בבניין העמודים. אם לא קנית נעליים בבאטא בגדה השניה של רחוב יפו, אז קנית בפריימן את ביין...

והשאלה: אתה מספר על המשכפל במשרד ראש הממשלה שהיה נגן אקורדיון. אתה כותב ששמו היה מירון. האם היה זה מירון קרת?

לפני שאבי עבד בהסתדרות הוא, כחבר קואופרטיב "היוזם", ניהל את בית ההבראה בתלפיות בירושלים. בית הארחה בנוסח "החופש, החופש החופש בבית הבראה". במהלך העונה, שהתחילה בחודש מאי והסתיימה באוקטובר, אבי היה עובד מעלות החמה עד... ואנחנו כדי להיות קרובים אליו, עברנו לגור באוהל בחורשה של "היוזם".

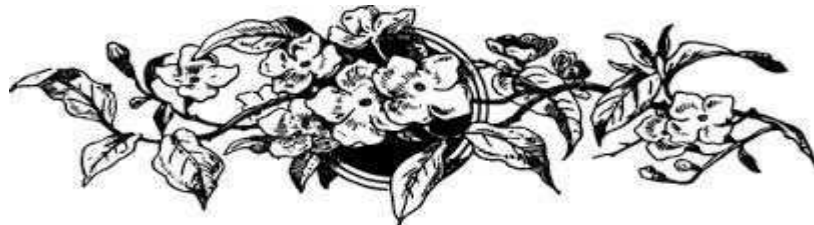
בערבים היו הופעות, ריקודים סלוניים ובידור של הימים ההם (תקליטים של ישראל יצחקי, שמשון בר נוי ויפה ירקוני, שהסתובבו במהירות של 78 סיבובים בדקה).

פעם בשבוע היה מירון קרת מנגן מוזיקה קלסית קלה, ליווה שירה בציבור וריקודים.

כשהייתי בת 12, קבלתי מתנה נפלאה ממירון קרת. הוא בא לנגן במסיבת בת המצווה שלי. המסיבה התקיימה על גג הבית, הכיבוד היה עוגה שהורי אפו (אני זוכרת את אבי בוחש היטב בקערה, לפני שהעיסה נכנסה ל"סיר פלא" שהוצב על הפתיליה, בסך הכל מסיבה

צנועה ביותר, אפילו בממדי התקופה ההיא. אבל מירון קרת שידרג
את המסיבה לגבהים שלא נודעו לפני ולא אחרי בקרב חברי.
וזה אחד מהזיכרונות המתוקים ביותר שאני חיה אתם כבר 65 שנים.
האם קראו למירון המשכפל, מירון קרת? אני בטוחה שמדובר על
אותו האיש. אני רוצה מאד לדעת...
תודה לך על הספר שכתבת, תודה על סבלנותך לקרוא עד כאן. ואם
גם אקבל ממך תשובה אודה לך כפליים.

תמר וולפין – כפר הנשיא

תשובתו של הסופר אלי עמיר

שלום תמר היקרה,
מכתבך ריגש אותי מאד, אנשים אחים אנחנו עם אותם חוויות באותה עיר
אהובה וקטנה.
המנהל של בית הספר דעת היה זמרן האבא של איתי.
פריימן את ביין אתקן
מירון קרת הוא האקורדיוניסט שכתבתי עליו
הוא היה המשכפל של המשרד והיו בינינו יחסים חמים מאד ואחוות עולים.
ובשם חברנו מוישה ברעם הגדול מהבחרות הסוציאליסטית אברך אותך בשבת
שלום.

אלי עמיר

בית בלונד שלנו ובשבילנו

לחברי קהילת כפר הנשיא ,

בכדי להמשיך ולקיים מפעל נפלא זה שבמחזותינו קוראים לו "בית בלונד" ולשמור עליו כפי שהוא, ולהצליח לשדרג אותו במעט.

אנחנו נאלצים לעלות את המחירים ללינת לילה, לכן מהראשון לספטמבר 2019 החיוב יהיה כדלקמן :

לזוג מבוגרים 200 ש"ח ללילה

למבוגר אחד 100 ש"ח ללילה

לילד מגיל 4-12 ₪ 70 ללילה

חשוב להזכיר שהמחירים לא עלו בשנים האחרונות למרות שמחירי הארנונה החשמל המים ותחזוקת החדרים עלו, אז אנא קבלו זאת בהבנה. בנוסף אם נתקלתם בבעיה באינסטלציה בחשמל או כל דבר אחר שדורש תיקון תעדכנו, ובסיום השימוש בחדר תדאגו שהחדר נקי מסודר מפונה מאשפה ולכלוך כדי שהאורחים הבאים אחריכם יהיו כפי שאתם נהיתם,

להארות שאלות ובכלל בענייני בית בלונד תמיד אפשר לפנות אלי בשעות העבודה במשרד (9-13) כשאני נמצאת מול יומן ההזמנות.

בברכה

שנה טובה מרובה באורחים מחייכים

ארי לוי שטיינר

למשפחות יודאיקין, וטיקוצ'ינסקי, ברוכים השבים הביתה, לאחר מסעות ארוכים (חצי שנה?) בחלקי תבל נבחרים. אתם חוזרים, בטוח מלאי חוויות טובות וכוחות מחודשים. התגעגענו !! מחכים לשמוע המון סיפורים וחוויות שלכם.

WELCOME HOME

והמלך דוד זקן בא בימים | דודו פלמה

מלכים א פרק א

א והמלך דוד זקן בא בימים; ויכסהו בבגדים, ולא יחם לו. ב ויאמרו לו עבדיו, יבקשו לאדני המלך נערה בתולה, ועמדה לפני המלך, ותהי לו סקנת; ושכבה בחיקו ויחם לאדני המלך. ג ויבקשו נערה יפה בכל ישראל; וימצאו את אבישג השונמית, ויבאו אתה למלך. ד והנערה יפה עד-מאד; ותהי למלך סקנת ותשרתהו, והמלך לא ידעה.

דוד המלך בערוב ימיו הוא זקן בא בימים שזקוק לנערה צעירה כדי להחם את בשרו. את הנערה מוצאים בשיטת סינדרלה וסנדל הזכוכית. אבישג זוכה במלך זקן במקום בנסיך יפה תואר. אבל מי שואל אותה בכלל. כל רודן מזדקן זקוק לאיזו אבישג השונמית. והראשון לשמו היה דוד.

בספרו של גבריאל גרסיה מרקס "סתיו של הפטריארך" רודן זקן נמצא מת בארמון הנשיאות במדינה של אמריקה הלטינית. לפני שהרודן מת הוא היה בסתיו חייו. המלך דוד בא בימים. התנ"ך ככל ספרות גדולה איננו עוסק רק בנעוריהם ובבחרותם של גיבוריו אלא גם בזקנתם המנוולת.

"נאסף תשרי" הוא שירו של המשורר ר' שמואל הנגיד, ספרא וסיפא, מחשובי המשוררים העבריים בתקופת תור הזהב בספרד בימי הביניים. רבי שמואל בר יוסף הלוי הנגיד בערבית: أبو إسحاق إسماعيل بن النغيلة, אבו אסחאק אסמאעיל בן א-נע'רילה; 993 - אחרי 1056, מראשוני הראשונים, ומחשובי המשוררים העבריים בספרד של ימי הביניים. שימש גם בתפקידים פוליטיים בכירים בעיר-הממלכה של גרנדה שבספרד המוסלמית; נתמנה לשר האוצר ולשר הצבא, ובשיא הקריירה הפוליטית שלו שימש גם כווזיר הגדול, משרה השנייה בדרגתה רק למלך גרנדה.

שירו של ר' שמואל הנגיד עוסק בשאלת חילופי העונות והשפעתן על רוחו של האדם. ויחד עם זאת ניתן להמשיל את הולדת השנה באביב ועד לגוויעתה בחורף, לחייו של אדם שנולד באביב ותם לגווע בחורף חייו. ולכן אכול ושתה בחור כי מחר תמות.

מת אב ומת אלול, ומת חמם, גם נאסף תשרי ומת עמם,
באו ימי הקר, והתירוש אדם וקולו בכלי דמם.

לִכְן, יְדִידִי, סב אֵלֵי רַעִים כָּל אִישׁ וְאִישׁ יַעַשׂ אֲשֶׁר זָמַם!
אָמְרוּ: חֲזֵה עֲבִים בְּהַגְשִׁימָם, וְשָׁמַע שְׁמִי מָרוֹם בְּהִרְעִימָם.

וְרָאָה כְּפֹר וּלְשׁוֹן מְדוּרָה – זֶה יֵרֵד וְזֶה יַעַל וַיִּתְרוֹמֶם.
קוֹמָה, שְׁתֵּה בִכּוֹס וְשׁוּב וּשְׁתֵּה בִכֶּד, וּבְלִיל וְגַם יוֹמָם!

כמו שכבר כתבתי פה ושם מספר פעמים, אחד התענוגות הגדולים והמפוקפקים שלי זה לראות איך משפט, רעיון, מושג, מתגלגלים בלשון לאורך הדורות כדי לקבל פנים חדשות בכל פעם, באמצעות המצאה שחז"ל בראו ונקראת בלשוננו המוגבלת "מדרש". שזה אולי ההמצאה הכי גדולה של חז"ל שמשחררת את הלשון מכבלי הקליפה של המילה. מין סוג של ביקוע גרעיני לשוני.

אך אם רוצים להבין באמת מה זה מדרש, צריך אולי לשאול מה ההבדל בינו לבין פרפרזה. ולענות שפרפרזה זה להגיד אותו הדבר במילים אחרות. ואילו מדרש זה לומר דבר אחר באמצעות אותן המילים. ותחשבו לבד מה יותר קשה.

וכך נמצא שירו של ר' שמואל הנגיד כשהוא תלוי מתעמעם והולך על כותל המזרח של שפה גוועת למות, עד שקמה לתחייה פתאום כמו עוף החול שבקע מתוך האפר ביפעה גדולה ומסנוורת. ועד שהמשורר נתן יונתן, שחב חוב גדול למשורר שמואל הנגיד, משך משירו שורה והשליך אותה על סיפורו של דוד המלך וסיפור חייו הסוערים. חיים שהחלו מבחינתנו בהריגת ענק פלישתי מסתולל והסתיימו בחיקה של אחת, אבישג השונמית.

ומשמת דוד בחורף חייו, תם סיפור אחד ומיד התחיל סיפור חדש. סיפורו של המלך שלמה. "...מת אב ומת אלול, הקיץ שב, סיפור שלך ילדי, מתחיל עכשיו עם כל הדבש והנחש והאישה."

נפגשים במפגש...

מצורפת תוכנית פעילות המפגש לשבוע הקרוב - שימו לב לפעילות ייחודית לשבוע הקרוב -

- שימו לב !! ביום שני 2/9 נארח ב'מפגש' נציגים מעמותת ותיקי הגליל אשר מגיעים עד אלינו לחשיפת תוכנית הפעילות בעמותה- כולם מוזמנים למפגש בשעה 17:30 למפגש חשיפה, הכרות והתרשמות - מתוכנית לימודי יום, לימודי פנסיונרים צעירים, טיולים, התנדבויות ועוד הרבה!!
חוברות העמותה כבר חולקו לתאים,
אם לא קיבלתם הנכם מוזמנים ליצור איתי קשר.
מומלץ להגיע למפגש החשיפה עם החוברות.
מצפים לראותכם!!

עמותת ותיקי הגליל

- עוד השבוע- ביום שלישי 3/9 בשעה 10:00 יגיע אריה וולפין להרצאה בנושא- 'לקראת הבחירות'... הבחירות מתקרבות... מוזמנים לנסות לעשות סדר.
- גם חוגי אחה"צ שלנו מחדשים פעילות לאחר פגרת הקיץ- **קבוצת דיון גברים** בימי ראשון בתאום מול קולין **וחוג ספרות עם תמר וולפין** שחוזר לימי שלישי הקבועים בשעה 16:30- מוזמנים להצטרף לחוג מעשיר זה, וממש כאן אצלנו בבית!
- בסדרת הסרטים הקלאסיים שלנו מצפה לכם סרט מרתק השבוע- **'RASHOMON'**
זהו סרט יפני (עם כתוביות בעברית) שזכה בשלל פרסים. כולם מוזמנים!
יום רביעי 4/9 בשעה 17:00
- כל זאת ועוד... ארוחות, התעמלות, חוגי בוקר וכל הטוב שאליו אתם רגילים... כפי שמפורט בטבלה. **הטבלה תלויה על הלוח במפגש.**

ניפגש במפגש... שיפי

שלום לכולם,

- כפי ששמתם לב, יש באזור כלבת, אז כל מי שלא חיסן את כלבו, שיעשה את זה עכשיו.
- נדידת הסתיו החלה. אפשר לראות מאות דורסים וחסידות, שהחלו לעבור מעלינו בגובה רב.
- באזור כפר יובל, בתוך מטע, נמצא כפר מלפני 200 שנה פלוס. גם באזור ירושלים, נמצאה עיר מלפני 2000 שנים.
- ביום חמישי 5.9, בשעה 18.30, יערך שיח בנושא "עוצרים את ההכחדה" ב"לב הקיבוץ". כולם מוזמנים.
- נחל זאכי עדיין מזהם, אז כדאי לברר עם הרט"ג מתי אפשר לחזור לשנות. יש עוד מספר נחלים בדרום הרמה גם מזהמים.
- בצפון הגליל, חברי הקיבוצים והמושבים, עשו מבצע ניקיון בנחל החצבני והירדן באזור שדה נחמיה.
- אמנם נפתחת שנת הלימודים, אבל אנחנו עדיין בעונה יבשה, ועדיין אסור להבעיר אש, זאת אומרת, אסור לעשות מדורות עקב חשש לשריפות.
- לאילת הגיעה ציפור שלא נודדת מאפריקה – מין של שרקרק, ושמו: "שרקרק לבן גרון"

שיהיה לנו סופ"ש ירוק

איציק

סזריה אבורה | דודו פלמה

סזריה אבורה נולדה השבוע ב 27 באוגוסט בשנת 1941 במינדלו שבכף ורדה. כף ורדה קבוצת איים באוקיינוס האטלנטי השוכנים כ-500 קילומטרים מערבית לאפריקה. האיים יושבו לראשונה על ידי הפורטוגזים במאה ה-15. במרוצת השנים שימשו האיים כאחד המרכזים הגדולים לסחר בעבדים אפריקאים.

קשה להפריז בכמות הסבל האנושי שלבלבה באדיבות הפורטוגזים מהמאה השש עשרה ואילך בכף ורדה. מאות אלפים של אנשים שחורים שנעקרו באכזריות מכפריהם הובלו אל כף ורדה ומשם הופצו להיות ציוד מתכלה שחור בכל קצווי תבל.

מתוך האומללות, הכאב, הצער וחוסר האונים האנושי, פרח קולה של סזריה אבורה, כמו פרח שחור ומרהיב. כמעט אי אפשר להאמין שקול כה אנושי וחם יעלה כה מאיר וחם ומלטף מתוך תהום ההשפלה האפלה של העבדות. כל מי שמכיר אותה ואת שירתה יודע עד כמה היו חייה קשים ומרים. ובכל זאת דווקא פורטוגל, שיצרה את מרכז העבדות הגדול בכף ורדה, גאלה אותה מאלמוניותה והפכה אותה לאחד מקולות העולם המרוויים את הלב. ואולי יש בכך גם כדי לכפר ולו במעט על כל מעשי העוול והנבזות שהקולניאליזם הפורטוגזי עולל לאפריקה.

ב-17 בדצמבר בשנת 2011 נדם קולה של סזריה אבורה לאחר שמתה מסיבוך בדרכי הנשימה והיא בת 70. אחרי ימים מבאסים במיוחד, אני מרשה לעצמי לנוח מהטינופת והדיכאון האנושי על גבי קולה העמוק והחם של סזריה אבורה.

כשאבורה שרה אני עוצם עיניים ומתערסל באנושיות והאמפתיה שזורמים ממנה כמו לשד החיים העולה מהאדמה. ואז אני שב ונזכר שאני חלק מהמין האנושי, זה שעדיין קיימים בו בני אדם כמו סזריה אבורה שיודעים ככה לרפא את הנפש הדוויה בעזרת קולם המיטיב. איזה כיף גדול זה לבכות איתה מתערובת של אושר ורחמים.

כאן בלינק המצורף היא שרה בקונצרט שהתקיים באולם "רקס" בפריז באפריל שנת 2004.

https://www.youtube.com/watch?v=oWYKTiqPvYA&NR=1&feature=endscreen&fbclid=IwAR3XCcOPGrjxfFkUvGayRkYGR_etF6WmtF-Kn7FvZMPHH1r1105oARCFUus

הודעה

שלום,

בהמשך למייל מצ"ב ששלחתי שבוע שעבר, התקבלו הודעות על מסרונים מתחזים הנשלחים למטופלים מטעם הכללית, לגבי החזר כביכול שהמטופל אמור לקבל.

המסרון המופיע מטה, פונה למטופל שיוריד אפליקציה מהקישור ויזין מספר חשבון בנק כדי לקבל את ההחזר.

מדובר בהודעת מסוג **פישिंग** שמטרתה נסיון לגניבת מידע רגיש. ברגע שהמידע נמצא אצל המתחזה הוא יכול לדוגמא לרוקן את חשבון הבנק או/ולעשות קניות על חשבונך.

לכן אין להקליק על הקישור שבהודעה וכמובן לא להזין חשבון בנק או מידע רגיש אחר.

גיורא כהן וימן

ממונה שעת חירום והגנת מידע

משולחן העורכת

לפני שייגמר - עידן רייכל

Be not afraid to fall in love
That the heart will break
Be not afraid to lose along the way
To get up every morning ...
Be not afraid to fall in love
That the heart will break
Be not afraid to lose along the way
To get up every morning
And to go out into the world
And to try everything before it all ends

To search from whence we came
And in the end always to return to the
beginning
To find yet more beauty in everything
And to dance until overcome by
exhaustion
Or love

Of all the moments in time
To find one to hold onto
To say that we have arrived
Always to remember to stop for a moment
To give thanks for what we have, and from
whence we came

To hug her at night
When she falls asleep
Then the whole world calms down
To breathe her in deeply
To know that always
I will be there for her

לא לפחד להתאהב
שיישר הלב
לא לפחד בדרך לאבד

לקום כל בוקר
ולצאת אל החיים
ולנסות הכול לפני שייגמר

לחפש מאיפה באנו
ולחזור בסוף תמיד להתחלה
למצוא בכל דבר עוד יופי
ולרקוד עד שנופלים מעייפות
או אהבה

מכל הרגעים בזמן
למצוא אחד לאחוז בו
להגיד שהגענו
תמיד לזכור לרגע לעצור
ולהודות על מה שיש ומאיפה שבאנו

לחבק אותה בלילה
כשהיא נרדמת
אז כל העולם נרגע
לנשום אותה עמוק
לדעת שתמיד
אני אהיה שם בשבילה

Idan Raichel: מילים

